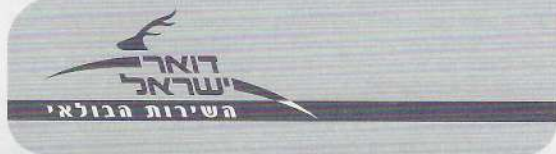

אתרי מורשת עולמית אונסק"ו UNESCO World Heritage Sites in Israel

תמוז התשס"ז - 6/2007 - 771

למעלה מ-2700 בתי, ובמרביתם ניכרת השפעת הסגנון הבין-לאומי. האדריכלים התל-אביבים לא העתיקו את מאפייני הסגנון הבין-לאומי כפי שהם, אלא התאימו אותם לתנאי האקלים בישראל. כך לדוגמה הוחלף חלון הסרט, שנועד להכניס אור רב לבית באירופה, במעקה בטון רחב, שנועד להצל על הבית מפני השמש הארץ ישראלית הקופחת. תל-אביב היא העיר היחידה בעולם שבה השתמר אזור שלם הבנוי על-פי עקרונות הסגנון הבין-לאומי, ודוגמה מובהקת לכך ניתן לראות בכיכר דיזנגוף, שתוכננה בשנת 1934 על-ידי ג'ניה אורבוב.

מצדה

המלך הורדוס בחר במצדה כמקום מפלט למקרה שהעם ימרוד נגדו. בין השנים 36 עד 30 לפני הספירה הוקמו על פסגת צוק המצדה חומה ומבני מגורים, מחסני מזון, בורות מים ומאגרי נשק. הורדוס בנה לעצמו שני ארמונות מפוארים, המעוטרים בטיח צבעוני ובפסיפס, ובמיוחד ראוי לציון הארמון הצפוני, המהווה דוגמה יוצאת מן הכלל לוויולה מפוארת מן התקופה הרומית הקדומה.

עם פרוץ המרד הראשון בשנת 66 לספירה, נכבשה מצדה מידי חיל המצב הרומאי. בשנת 70 נמלטו אחרוני המורדים מירושלים החרבה, והמשיכו במצדה את המאבק. המורדים התאימו את המבנים לצרכיהם והתארגנו לשהייה ממושכת על פסגת ההר.

בשנת 73 החליט המושל הרומאי לדכא סופית את אחרוני המורדים היהודים. השרידים שנותרו מהחומה, שבה הקיפו הרומאים את מצדה, וממחנות הצבא שהוקמו סביבה, מעידים על המאמץ האדיר שהושקע, והם הדוגמה הטובה והשלמה ביותר למערכת מצור רומאית ששרדה עד ימינו. מצידו המערבי של הצוק בנו הרומאים סוללת עפר, שאיפשרה להם בתום מצור שנמשך מספר חודשים להעלות את מכוונות המצור לפסגת ההר ולהבקיע את החומה.

ההיסטוריון יוסף בן מתתיהו תאר בספרו "מלחמות היהודים" את נאומיו של אלעזר בן יאיר, ששכנע את חבריו כי עדיף המוות כבני חורין על פני הכניעה והשבי. סיפור מצדה הפך למשל ולסמל של אהבת החירות ומאבק ללא פשרות כנגד שיעבוד.

תיאור הבולים

עכו: אולם חדר האוכל (רפקטוריום) שבמיתחם מיסדר האבירים ההוספיטלרים; בעיגול - סמל המיסדר - השושן (Fleur-de-lis).

תל-אביב: כיכר צינה דיזנגוף וסביבתה (באדיבות לע"מ); בעיגול - קטע מחזית מבנה המאפיין את אדריכלות הסגנון הבין-לאומי.

מצדה: רצפת פסיפס של חדר בארמון המערבי; נוף כללי של המצדה מצד צפון (באדיבות לע"מ); בעיגול - אוסטרקון (שבר חרס) ועליו שמו של מפקד מצדה - אלעזר "בן יאיר".

בשלושת הבולים ראים קטעים מתרשימי מפות של האתרים; על השבליים - סמלי מורשת עולמית והוועד הישראלי לאונסק"ו.

בשנת 1972 אושרה על-ידי ארגון החינוך, המדע והתרבות של האו"ם (אונסק"ו) אמנה, שנועדה להגן על אתרי מורשת עולמית. במסגרת התוכנית נקבעו כללים לבחינת אתרי טבע ותרבות, ולהערכת מידת חשיבותם למורשת התרבותית המשותפת לאנושות כולה. כל מדינה מתבקשת להכין רשימה של אתרים הנמצאים בשטחה, ואחת לשנה מקיים המרכז למורשת עולמית של אונסק"ו ועידה מיוחדת, בה מועלות מועמדות של אתרים, והנבחרים שבהם זוכים להיכלל ברשימת אתרי המורשת העולמית של האו"ם.

בשנת 2000 אושרה האמנה על-ידי ממשלת ישראל, ומאז נוספו לרשימה האתרים הישראליים הבאים: עכו העתיקה (2001), מצדה (2001), תל-אביב - העיר הלבנה (2003), התלים המקראיים - מגידו, חצור ובאר שבע (2005); ודרך הבשמים - ערי המדבר בנגב (עבדת, ממשית, חלוצה ושבטה) (2005).

עכו

תקופת השיא בתולדותיה של עכו החלה עם הכיבוש הצלבני בשנת 1104. גם קודם לכן הייתה עכו עיר נמל חשובה, אולם בתקופה הצלבנית הפכה לעיר המסחר הראשית בארץ ישראל, ובין השנים 1191-1291 שימשה כבירת הממלכה הצלבנית. העיר חולקה לרבעים שבהם ישבו המסדרים הצבאיים (ההוספיטלרים, הטמפלרים והטבטונים), והקומונות המסחריות האיטלקיות שייצגו את ערי המסחר הגדולות (ונציה, גנואה ופיזה). כל אחת מן הקבוצות בנתה בשטחה מבנים מפוארים ששיקפו את מעמדה של עכו באותם ימים כאחת הערים החשובות בעולם, בה התגוררו כארבעים אלף איש.

המבנה המרשים ביותר ששרד כיום הוא חדר האוכל (הרפקטוריום) של המסדר ההוספיטלרי. הוא בנוי בצורה של קמרונות וצלעות מצטלבים בסגנון גותי, סגנון שהתפתח בצרפת ואיטליה במאה ה-12 ומופיע גם בעכו באותה תקופה.

בשנת 1291 נכבשה עכו על-ידי הממלוכים והוחרבה עד היסוד. העיר עמדה בשממונה מאות שנים עד ששוקמה בתחילת המאה ה-17 על-ידי השליט הדרוזי פאחר א-דין. כיום מהווה עכו דוגמה מיוחדת לעיר חומה עות'מאנית, השומרת על מיתאר העיר הצלבנית שעל חורבותיה נבנתה.

תל-אביב

מאז נוסדה תל-אביב בשנת 1909, התפתחה העיר כאוסף של שכונות ללא תכנון מרכזי. בשנת 1925 הוזמנה ביוזמת ראש העיר מאיר דיזנגוף תוכנית-מיתאר לעיר. תוכנית זו, המכונה "תוכנית גוס" על שמו של מתכנן הערים הסקוטי פטריק גוס, אושרה בשנת 1929 וקבעה במידה רבה את דמותה של תל-אביב בתקופת המנדט הבריטי.

בתחילת שנות ה-30 של המאה ה-20 פעלו בתל אביב מספר אדריכלים צעירים, רובם תושבי הארץ שנסעו בשנות ה-20 ללמוד אדריכלות באירופה, ושוב לארץ בתום תקופת הלימודים. אדריכלים אלו ספגו בבית-הספר "באהאוס" בגרמניה, במשרדו של האדריכל לה קורבוזיה בפריז ובמקומות נוספים באירופה את עקרונות האדריכלות המודרנית, ויישמו אותם בבתיים שתכננו ובנו בתל-אביב.

הייתה זו תקופת גאות בבניה בארץ. בין השנים 1931-1939 נבנו בתל-אביב

UNESCO World Heritage Sites in Israel

In 1972, UNESCO (the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) ratified a convention to protect world heritage sites. In the context of this program, guidelines were drawn up to evaluate cultural and natural sites with outstanding universal value. Each country was requested to prepare a list of sites in its territory, to be reviewed annually by UNESCO's World Heritage Center. Those deemed worthy are added to the list of the UN World Heritage sites.

The government of Israel ratified the convention in 2000. Since then, the following sites in Israel have been added to the world list: Old City of Acre (2001); Masada (2001); White City of Tel Aviv – the Modern Movement (2003); Biblical tells – Megiddo, Hazor and Beer Sheva (2005); and Incense Route – Desert cities in the Negev (Avdat, Mamshit [Mampsis], Halutza [Elusa] and Shitvah (2005).

Acre

The high point in the history of the city of Acre began with the Crusader conquest in 1104. Acre was already an important port city then, but during the Crusader period it became the primary commercial center in Eretz Yisrael and served as the capital of the Crusader Kingdom for a century (1191-1291). The city was divided into quarters housing the military knights' orders (the Hospitaller, the Templar and the Teutonic) as well as the Italian commercial communes representing Italy's major commercial cities – Venice, Genoa and Pisa. Each of these communities built grand structures that reflected Acre's status then as one of the world's major cities, with a population of some 40,000.

The most impressive building to survive today is the Hospitaller Dining Hall (the 'Crypt'), built in the Gothic cross-beamed vaulted style developed in France and Italy in the 12th century, replicated in Acre.

The city was conquered in 1291 by the Mamluks and was totally destroyed. It remained in ruins for hundreds of years until the 17th century, when it was rebuilt by the Druze ruler Fakhr al-Din. Today, it constitutes a unique example of an Ottoman walled city built on the ruins of a Crusader city whose plan it preserved.

Tel Aviv

Founded in 1909, Tel Aviv developed as an amalgam of neighborhoods without a central plan. In 1925, at the initiative of Mayor Meir Dizengoff, an urban blueprint was commissioned from the Scottish town planner Patrick Geddes. The "Geddes Plan", as it was known, was approved in 1929 and largely determined the image of Tel Aviv during the British Mandate period.

In the early 1930s, a number of young, mostly native architects were active in Tel Aviv. They had acquired training in architecture during the 1920s in the Bauhaus School in Germany, in Le Corbusier's atelier, and elsewhere in Europe. Upon their return home, they applied the principles of modernism, or the International Style, to the design of new buildings in Tel Aviv.

The period was one of booming construction in the country. Between 1931 and 1937, over 2,700 new buildings were constructed in Tel Aviv alone, most of them reflecting the International Style, albeit adapted by the Tel Aviv architects to the climatic conditions of the region. For example, the wrap-around or picture window, which was designed to admit a maximum of light in European homes, was replaced by broad cement overhangs to provide shade from the intense Israeli sun.

Tel Aviv is the only city in the world in which an entire district built along the principles of the International Style has been preserved. An outstanding example is Dizengoff Circle, planned in 1934 by architect Jenia Averbouch

Masada

Herod, King of Judea, chose Masada in the Judean wilderness as his refuge in the event of a revolt against him. During 36-30 BCE, a walled complex was erected atop Masada containing

חותמת אירוע להופעת הבול SPECIAL CANCELLATION

residences, food storage facilities, wells and ammunition dumps. Herod also built two magnificent palaces for himself, adorned with colored plaster and mosaics. The Northern Palace is especially noteworthy as an exceptional example of an elegant villa of the ancient Roman period.

With the outbreak of the First Revolt of the Jews against Roman rule in 66 CE, Masada, guarded by a Roman garrison force, was conquered by the Jewish rebels. They were joined in the year 70 by surviving rebels who escaped from Jerusalem after its destruction and reached Masada, determined to carry on the struggle. The rebels adapted the buildings atop the mountain to their needs and prepared for a prolonged stay.

In 73 the Roman governor decided to wipe out the last of the Jewish rebels. The surviving remnants of the siege wall from which the Romans attacked, as well as the army camps built around it, are evidence of the vast effort invested by the Roman army in this campaign, and constitute the most complete example of a Roman siege network that has survived to the present. The Romans built an earthen assault ramp on the western slope which, at the end of a siege lasting several months, enabled them to bring up a battering ram to the top of the mountain and breach the wall.

The speech by the rebel leader, Eleazar son of Ya'ir, persuading his comrades that death as free men is preferable to surrender and captivity, is described by the historian Josephus in his book The Jewish War. The Masada episode became a paradigm and symbol of the quest for freedom and unrelenting struggle against bondage.

Description of the stamps

Acre: The Dining Hall ('Crypt') in the Order of the Knights Hospitaller compound. In the circle – the fleur-de-lis, symbol of the order.

Tel Aviv: Zina Dizengoff Circle and environs (courtesy of The Government Press Office – GPO). In the circle – a segment of the façade of a building typifying the International Style of architecture.

Masada: A mosaic floor in a room in the Western Palace; overall view of Masada from the north (courtesy of GPO). In the circle – an ostrakon (potsherd) inscribed with the name of the Masada leader, Eleazar "ben Ya'ir".

All three stamps display segments of map drawings of the site. The tabs show World Heritage and UNESCO Israel Committee symbols.

השירות הבולאי - טל: 03-5123933
סדרות ירושלים 12, תל-אביב-יפו 68021
The Israel Philatelic Service - Tel: 972-3-5123933
12 Sderot Yerushalayim, Tel-Aviv-Yafo 68021
www.israelpost.co.il * e-mail: philserv@postil.com

Issue: June 2007
Designer: Ronen Goldberg
Stamp Size: 30.8 mm x 40 mm
Plate no.: 686 (no phosphor bar)
687 (no phosphor bar)
688 (no phosphor bar)
Sheet of 10 stamps
Tabs: 5
Printers: E. Lewin-Epstein Ltd.
Method of printing: offset